Živý, ktorý je mŕtvy...

Suspírium: „Žite ako deti svetla. Veď ovocie svetla je vo všetkej dobrote, spravodlivosti a pravde. Skúmajte, čo sa páči Pánovi, a nemajte účasť na neplodných skutkoch tmy, radšej ich odhaľujte." (Ef 5,8b-10a) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 324. 1. verš: „Len Ty si moja nádej,ó, Bože jediná…"

Pozdrav: „Z hlbín volám k tebe, Hospodin. Pane, počuj môj hlas; kiež tvoje ucho pozorne vypočuje hlas môjho vzdychania. Ak si budeš, Hospodin, v pamäti uchovávať neprávosti, Pane, kto obstojí? Ty však máš moc odpúšťať, aby cítili bázeň pred tebou. (Žalm 130,1-4) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Liste Židom v 4. kapitole v šiestom, v siedmom a v jedenástom verši takto: „Ak teda trvá možnosť, aby doň niektorí vošli, a pretože tí, ktorým sa evanjelium zvestovalo ako prvým, pre neposlušnosť nevošli, Boh znova určuje iné dnes, keď po toľkom čase hovorí ústami Dávida, ako už bolo povedané: Dnes, keď počujete jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdcia. […]. Usilujme sa teda vojsť do toho odpočinku, aby nikto nepadol podľa toho istého príkladu neposlušnosti." Amen.
Prosím, zaujmite si svoje miesta.

Pieseň: Chválospev č. 324. 2-4. verše: „Keď v čase zlých súžení..."

Vzdych: „Tu mu sluha padol k nohám a na kolenách ho prosil: ‚Pozhovej mi a všetko ti vrátim.' Pán sa nad sluhom zľutoval, prepustil ho a dlh mu odpustil." (Mt 18,26-27) Amen.

Lekcia: Kniha Zjavenia Jána 3. kapitola 1-6. verše: ***„Anjelovi cirkvi v Sardách napíš:, Toto hovorí ten, čo má sedem Božích duchov a sedem hviezd. Poznám tvoje skutky; máš meno, že žiješ, ale si mŕtvy. Bdej a posilňuj, čo ostalo, a malo umrieť. Lebo tvoje skutky nepokladám za dostatočné pred svojím Bohom. Rozpamätaj sa teda na to, čo si prijal a počul, zachovávaj to a rob pokánie! Ak však nebudeš bdieť, prídem ako zlodej a ani sa nenazdáš, v ktorú hodinu k tebe prídem. Ale v Sardách máš niekoľko ľudí, čo si nepoškvrnili rúcho. Tí budú chodiť so mnou v bielom, lebo sú toho hodní. Kto zvíťazí, bude oblečený do bieleho rúcha a jeho meno nevymažem z knihy života. Jeho meno vyznám pred svojím Otcom i pred jeho anjelmi. Kto má uši, nech počúva, čo Duch hovorí cirkvám.'"***

Modlitba: Pane a Bože náš! S kolísavou dušou a unaveným srdcom predstupujeme pred Teba, no vyznávame, že naším najvzácnejším pokladom je Tvoja blízkosť. A predsa sa tak často pýtame: Vybrali sme si vždy ten lepší

podiel? Počuli sme Tvoj hlas, alebo sme kráčali len vlastnou cestou? Ty, ktorý poznáš každý záchvev nášho srdca, vidíš aj vnútorný život našich spoločenstiev. Vidíš, čo je v nás ešte živé, ale aj to, čo žije už len navonok, iba zdanlivo. Prebuď nás, Pane! Posilni to, čo ešte zostalo, aby nezhasol tlejúci plamienok našej viery! Každé spoločenstvo sa môže stať dielňou Tvojho dobrého Ducha, ak sa odovzdáme Tvojim rukám, aby si nás svojím pôsobením pretváral. Vyznávame, že v Tvojej ochrane nachádzame bezpečie, a predsa sa bojíme. Vyznávame, že Tvoja moc je silou, a predsa sa chvejeme strachom. Svedčíme o tom, že Tvoja blízkosť je naším domovom, a predsa sa tak často pohybujeme medzi sebou ako cudzinci. Nauč nás znovu nájsť domov v Tebe! Daj nám odvahu pracovať, verne slúžiť, trpezlivo niesť bremená jeden druhého a s pokorou počúvať hlas svojho blížneho! **Spoj nás, Pane, v jedno spoločenstvo skrze krv a svetlo Ježiša Krista!** Nedovoľ, aby nás od seba oddeľovali nejednota, únava alebo strach. Pretváraj nás svojím Duchom! Nech Duch vanúci zo štyroch strán sveta prenikne celý náš život, nech znovu rozhorí to, čo sa chystá vyhasnúť, očistí to, čo sa poškvrnilo, a posilní to, čo v nás zoslablo! Použi si nás, Pane, a nauč nás modliť sa! Daj, aby sme neniesli iba Tvoje meno, ale aby o Tebe svedčil aj náš život. Daj, aby sme nielen uchovávali spomienku na vieru, ale aby sme v každodennom živote zakúšali jej moc. Prebuď nás, aby sme počuli Tvoje slovo! Posilni nás, aby sme zostali verní! Obleč nás svojou milosťou do čistého rúcha a zachovaj naše mená v knihe života! Pane náš, nech sa nesnažíme obnoviť vlastnými silami, ale dovoľme Ti, aby si nás premenil. Buď začiatkom, oporou i cieľom nášho spoločenstva! Príď, Duchu Svätý! Prenikni nás, vdýchni nám nový život, mocne zavej a premeň nás na živé, autentické a milujúce spoločenstvo! Pre Ježiša Krista. Amen.

Pieseň: Žalm č. 89. 1-2. 6-7. verše: „Spievať chcem naveky o Božej milosti...“

Vzdych: „Ty však, Hospodin, si môj štít, si moja sláva; pozdvihuješ mi hlavu. (Ž 3,4) Amen.

Biblický text: Kniha Zjavenia Jána 3. kapitola 6. verš:
„Kto má uši, nech počúva, čo Duch hovorí cirkvám.‘“

Ježiša oslavujúce živé kresťanské spoločenstvo, milí bratia a drahé sestry!

„Vyzeráš zle. Už v tebe duša len tak-tak dodýchava.“ Tak hovoríme, keď je niekto natoľko vyčerpaný, že mu zostalo už len málo síl. Ešte dýcha, ešte sa hýbe, ešte odpovedá, ale niečo v jeho vnútri akoby už malo vyhasnúť. Ježiš Kristus adresuje zboru v Sardách ešte vážnejšie slová: „Máš meno, že žiješ, a si mŕtvy.“ Tieto slová nezaznievajú na cintoríne, ale sú určené cirkevnému zboru. Spoločenstvu, ktoré

malo svoje meno, minulosť a dobrú povesť. Ľudia ho považovali za živé, Kristus však videl niečo iné. Ľudia posudzujú vonkajšok, Pán skúma srdce. Najväčším problémom nebolo to, že cirkevné spoločenstvo neexistovalo, ale to, že spoza viditeľných foriem sa vytrácal duchovný život. Prvého novembra, keď si spomíname na svojich zosnulých blízkych, otázka života a smrti sa nám približuje. V mysli si vybavujeme tváre tých, ktorí už nie sú medzi nami, a ďakujeme za všetko, čo sme prostredníctvom nich prijali. Dnešné Slovo Božie však oslovuje živých, nás všetkých. Nehodnotí náš smútok, ale pozýva nás, aby sme preskúmali svoj vlastný život pred Bohom. Naozaj žijem, alebo tak iba vyzerám? Mám živú vieru, alebo si už zachovávam len vonkajšie formy svojho kresťanstva?

1. SARDY ALEBO BRATISLAVA? Sardy boli významným mestom s bohatou históriou. Mali svoju minulosť aj dobrú povesť, teda meno. Aj cirkevný zbor mal svoje meno, a predsa jeho duchovný stav nebol v poriadku. Ježišove slová nás upozorňujú, že známosť a tradícia spoločenstva samy osebe nedokazujú jeho duchovné zdravie. Môžeme zachovávať poriadok bohoslužieb, a pritom sa už modlitba nemusí premietať do nášho každodenného života. Môžeme hovoriť o láske, a pritom si ani nevšimnúť bolesť človeka, ktorý žije vedľa nás. Môžeme verne strážiť svoje tradície, a pritom zabudnúť, prečo sme dostali živé evanjelium. Meno môže zostať, aj keď sa obsah vytráca. Kresťanskú vieru nemožno zdediť tak ako rodinný dom. Viera našich rodičov a starých rodičov môže byť požehnaním, no na Kristovo povolanie musíme odpovedať sami. Nestačí, že sme kedysi verili alebo že sme v minulosti cítili Božiu blízkosť. Otázkou je, či Mu patríme aj dnes. Preto nemôžeme príbeh Sárd jednoducho uzavrieť ľútosťou nad stavom starobylého cirkevného zboru. Slovo Božie nám nastavuje zrkadlo: Sardy alebo Bratislava? Je v našom spoločenstve viditeľná živá viera, ktorá sa prejavuje láskou a poslušnosťou, alebo z nej zostali iba vonkajšie formy nábožnosti? Počet členov nie je jediným meradlom. Aj menší zbor môže byť živý, ak sa jeho členovia

pridŕžajú Krista a preberajú zodpovednosť jeden za druhého. Aj početné spoločenstvo môže stratiť svoju duchovnú silu, ak sa zvyk stane dôležitejším než poslušnosť. Prvým krokom je rozpoznať pravdu. Nepýtajme sa najprv, ako nás vidia druhí, ale: Čo vo mne vidí Pán? Sebaspytovanie nie je sebatrýznením. Pred Kristom sa nemusíme pretvarovať. On dobre vie, čo je v nás; pred Ním nemusíme zachovávať zdanie, ale máme sa postaviť k pravde.

PREBUĎ SA A POSILNI OSTATNÝCH! Ježiš nielen pomenúva problém cirkevného zboru v Sardách, ale dáva aj príkaz: „Prebuď sa a posilni ostatných, ktorí už umierajú.“ Prebudenie neznamená iba to, že človek začne byť nadšenejší. Neznamená len viac programov alebo hlasnejší spev v chráme Božom. Začína sa vtedy, keď sa človek preberie z duchovnej ľahostajnosti, rozpozná svoj stav a povie: Niečo sa vo mne zmenilo, vzdialil som sa od Boha a nechcem ďalej žiť, akoby bolo všetko v poriadku. Kto nerozpozná svoju chorobu, nehľadá uzdravenie. Kto si neuvedomí, že zišiel z cesty, neobráti sa späť. Ježišova výzva sa však nekončí pri osobnom uvedomení. Hovorí: Posilni ostatných! Koľko ľudí okolo nás zápasí, no nedokáže povedať, že im dochádzajú sily? Možno prežívajú rodinnú krízu. Možno nesú bremeno smútku alebo sa už dlho za niečo modlia, ale sotva sa ešte odvažujú dúfať. Možno sedia vedľa nás v lavičke i teraz, a predsa sa cítia osamelí. Všímame si ich? Jedným zo znakov duchovného prebudenia je, že druhý človek sa pre nás už nestáva neviditeľným. Posilniť niekoho niekedy znamená navštíviť ho, zavolať mu alebo mu položiť úprimnú otázku. Inokedy to znamená vypočuť ho až do konca a nesnažiť sa hneď vysvetľovať jeho bolesť. Možno potrebuje praktickú pomoc alebo nasmerovanie k vhodnému odborníkovi či pomocníkovi. Nemusíme vyriešiť každý problém, no nemôžeme sa tváriť, akoby sa nás bremeno druhého človeka netýkalo. Cirkevný zbor nie je spoločenstvom ľudí, ktorí nikdy nepotrebujú pomoc. Je to spoločenstvo, v ktorom môžu aj slabí nájsť oporu. Preto prosme Boha nielen o to, aby zmenil zbor, ale aj o to, aby začal svoje dielo na nás: nech nám dá citlivé srdce, otvorené uši a ochotné

ruky. Prebudenie sa prejavuje nielen tým, že sa niekto začne znovu modliť, ale aj tým, že si všimne človeka vedľa seba, ktorý čaká na pomoc.

VIERA SA MUSÍ PREJAVIŤ SKUTKAMI. Ježiš hovorí: „Nenašiel som tvoje skutky úplné pred svojím Bohom.“ Cirkevné spoločenstvo malo svoje skutky, Ježiš ich však nepovažoval za úplné. To nás upozorňuje, že aktivita a duchovný život nie sú to isté. Človek môže byť v cirkevnom zbore veľmi zaneprázdnený, a pritom jeho službe môže chýbať poslušnosť. Môžeme mať dobré plány a starostlivo pripravené stretnutia, a pritom zanedbávať človeka, ktorý práve potrebuje našu pomoc. Nedostatky v skutkoch sa nemusia prejavovať iba v tom, čo sme urobili nesprávne, ale aj v tom, čo sme zanedbali. Nevyhľadali sme osamelého človeka. Neprosili sme o odpustenie, pretože naša pýcha bola príliš veľká. Nezastali sme sa pravdy, pretože sme sa obávali následkov. Neujali sme sa služby, pretože bolo pohodlnejšie zostať v úzadí. Vieru vyznávame slovami, no jej pravosť sa musí prejavovať aj v každodennom živote. Nekonáme dobro preto, aby sme si zaslúžili Božiu lásku. Žijeme z Kristovej milosti a služba lásky vychádza z viery v Neho. Dobré skutky nie sú cenou za naše spasenie, ale ovocím toho, že Boh pôsobí v nás. Otázkou teda nie je iba to, koľko toho robíme, ale aj to, či poslúchame, čo nám Boh zveril. Niekedy je pred nami veľká úloha, inokedy máme urobiť ďalší krok smerom k jedinému človeku. Možno máme niekomu zavolať. Možno musíme priznať svoju chybu. Možno máme prestať s nespravodlivým konaním alebo konečne konať v záležitosti, za ktorú sme sa doteraz iba modlili. Kresťanský život nie je zbierkou dobrých úmyslov. Viera sa stáva viditeľnou vtedy, keď Slovo Božie formuje naše skutky. Preto sa oplatí položiť si otázku: Aký konkrétny krok odo mňa dnes Pán očakáva?

PRICHÁDZAM, LEBO MA VOLÁŠ – IDEM, LEBO MA POSIELAŠ. Možno dnes niekto prišiel do kostola iba preto, aby si splnil povinnosť. Prišiel, pretože je na to zvyknutý, pretože to od neho očakávajú alebo preto, že si to vyžaduje sviatočný poriadok. Kristus však nehľadá iba našu prítomnosť: chce sa s nami

stretnúť. Možno si na ceste viery unavený. Možno nesieš bremeno, o ktorom si nikdy nikomu nepovedal. Možno sa už sotva odvažuješ dúfať, že sa niečo môže zmeniť. Nemysli si, že Kristovo pozvanie už nie je určené tebe! Aj cirkevnému zboru v Sardách bolo adresované, hoci v ňom Pán odhalil vážne nedostatky. Nenechal jeho úpadok bez povšimnutia: chcel ho prebudiť, povolať k pokániu a obnoviť. Táto milosť je aj dnes našou nádejou. Nemusíme sa najprv stať dokonalými, aby sme sa obrátili ku Kristovi. Nemusíme pred Ním zatajovať svoje zlyhania; On aj tak všetko vie o nás. Môžeme k Nemu prísť s pokáním, prosiť o pomoc a byť pripravení poslúchať Ho. Milosť neznamená, že sa nemusíme meniť. Znamená, že u Krista máme možnosť začať znova. Preto dnes nielen spomínajme na vieru tých, ktorí nás predišli, ale prosme Boha, aby aj v nás prinášal ovocie lásky a vernosti. Nesnažme sa po sebe zanechať iba peknú spomienku, ale žime tak, aby náš život viedol aj druhých ku Kristovi. Prichádzam, lebo ma voláš, Pane môj. Neprinášam svoju vlastnú spravodlivosť, ale zverujem Ti svoje hriechy, nedostatky a unavenú vieru. Idem, lebo ma posielaš, Pane môj. Nie preto, že mám silu na všetko, ale preto, že Ťa môžem prosiť o silu, aby som miloval, slúžil a zostal verný. A keď príde čas, aby som predstúpil pred Teba, nebudem sa opierať o vlastné zásluhy, ale o milosť, ktorú si mi daroval v Ježišovi Kristovi. Bratia a sestry, nech je živé nielen naše meno! Prebuďme sa — nielen zo spánku, ale aj zo svojho duchovného stavu —, posilňujme sa navzájom a vydajme sa na cestu, na ktorej sa viera mení na skutky, nádej na vytrvalosť a láska na službu. Pretože skutočný život zboru sa neukazuje v tom, čo si uchováva zo svojej minulosti, ale v tom, nakoľko v ňom dnes žije Kristus. Nech nemáme iba náboženstvo, ale živého Krista, ktorý pozná naše skutky! Amen.

Modlitba: Milostivá Pane náš! Tvoje slovo nás dnes postavilo pred Tvoju tvár. Ty vidíš, čo je v nás ešte živé a čo sa zachovalo už len zo zvyku. Prebuď nás tam, kde naša viera ochabla, a posilni to, čo už umiera! Nedovoľ, aby sme mali živé iba naše meno, ale nech o Tebe svedčí aj naša láska, viera a služba! Zjednoť nás, Pane, aby sme nežili len vedľa seba, ale jeden pre druhého! Nauč nás všímať si unavených, načúvať osamelým a pristúpiť k tým, ktorí potrebujú pomoc. Nech nás Tvoj Duch pretvára na také spoločenstvo, v ktorom Tvoja láska skutočne nájde svoj domov. Prosíme Ťa za všetkých, ktorí Ťa teraz mimoriadne potrebujú. Za chorých a trpiacich – daruj im úľavu a silu! Modlíme sa za smútiacich, ktorým chýba blízkosť ich milovaných, a prosíme Ťa o Tvoje potešenie. Za osamelých, za tých, ktorí stratili nádej, a za všetkých, ktorí nesú bremená na duši, Ťa prosíme: pošli k nim človeka, ktorý ich vypočuje a pomôže im. Prosíme Ťa za pokoj v rodinách, za zmierenie medzi znepriatelenými a za ochranu tých, ktorí žijú uprostred vojen. Daj múdrosť vedúcim predstaviteľom, zodpovednosť tým, ktorí rozhodujú, a otvor naše srdcia ľuďom v núdzi! Prosíme Ťa aj za náš cirkevný zbor. Posilňuj tých, ktorí slúžia, povzbudzuj unavených a privádzaj späť k sebe tých, ktorí sa Ti vzdialili. Nauč nás úprimne sa modliť a ukáž nám, kde je potrebná naša služba! Pane, nedovoľ, aby naše modlitby zostali iba slovami. Daj nám silu konať to, čo si nám zveril, a s láskou pristupovať k tým, ktorých nám privedieš do cesty. **Prebuď nás, Pane, pretváraj nás svojím Duchom a urob z nás požehnanie jeden pre druhého!** Pre Ježiša Krista Ťa prosíme, vypočuj našu modlitbu! Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „Vďaka Bohu za jeho nevýslovný dar!" (IIK 9,15) Amen.

Požehnanie: „,On im odpovedal: „Nie je vašou vecou poznať časy alebo chvíle, ktoré určil svojou mocou Otec. Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete jeho moc a budete mi svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až po kraj zeme." (Sk 1,7-8) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 484.: „Žije môj Spasiteľ,…"